

KOKORNAK (31) *sb m*

Oba o jasne, a pochylone.

sg N kokornāk (16). ◊ G kokornāku (13). ◊ A kokornāk (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

bot. Aristolochia clematitis L. (Rost); kokornak powojnikowy, bylina z rodziny kokornakowatych (Aristolochiaceae) lecznicza i trująca; nie można jednak wykluczyć, że pod tą nazwą kryją się także inne rośliny; aristolochia Calep, Cn; clematis, pistolochia, polyrrhizon Cn (31) : Aristologia rotunda. Kokornak. FalZioł [+3]a; Też naprzeciwko święte⁸⁰ walantego niemocy/ y na przeciwko paralizowi maść łtego kokornaku wczyniona: ielt rozliczna tym obyczaiem. FalZioł I 10c; Też wezmi Aristologię longę/ to ielt kokornaku/ pieprzu/ mirri/ każdego z nich romno [!] [...] wczyn z winem piły FalZioł V 25, I 10 źp, 10b, d [2 r.], 11a [2 r.], II 20c (15); Calep 95b.

W charakterystycznych połączeniach: korzenie kokornaku, proch (2); maść z kokornaku.

Zestawienia: »kokornak długi« [szyk 1 : 1] (2): Długi kokornak Aristolochia longa SienLek 232v, X2.

»kokornak okrągły« [szyk 6 : 3] (9): FalZioł I 10b, C, 155b; Tá ktoraby fyná chćiałá począc/ ma kokornak okrągły/ wtłukłzy ná ćielęćinę pieczoną łypác/ á s tym ią ieść. SienLek 111v, 90, 151v, 153v, 240, X2.

»kokornak włoski« (2): Kokornak Włoski. Aristolochia rotunda. SienLek 256, X2.

Szereg: »kokornak albo smolnik« [szyk 1 : 1] (2): A z włalzcza proch tego kokornaku albo łmolniku zmiełzay łprochem kofalczowem/ ielt barzo dobry w goieniu ran wilkotnych FalZioł I 9d, I 10c.

Synonimy: aristologija, »korzeń bykowy«, rast, smolnik.

Cf KOKORAK, KOKORYCZ